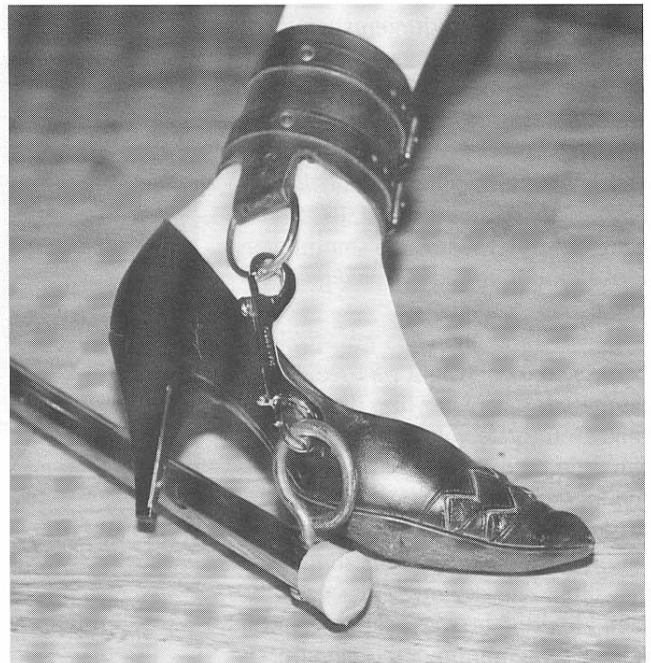

Ny i SMil

Jeg har nu været medlem i SMil København i snart et halvt år og har fået lyst til at fortælle lidt om mine oplevelser og mine tanker så vidt jeg husker dem. Sammen med mine oplevelser vil jeg komme med de tanker og ønsker, jeg havde/har der måske kunne gøre oplevelserne endnu bedre.

Af: Susanne

Foto: Tom

Af diskretions hensyn har jeg erstattet en del af navnene på de involverede personer.

Den første aften.

Endelig skulle en livslang drøm gå i opfyldelse. Lige så længe jeg kan huske tilbage, har jeg været fascineret af S/M, af tanken om at være under-

lagt en andens vilje, og alt hvad det indebærer.

Et par af mine venner havde fortalt mig, at de var til S/M og at de var medlemmer af SMil. Jeg overtalte en af dem, det var ikke svært, til at følges med mig til min første introaften og tirsdag den 6. juni tog vi så der-

Jeg husker ikke helt hvor mange potentielle medlemmer, vi var den aften, det jeg hørte og så var alt for interessant til, at jeg hæftede mig ved, hvem der var der, men jeg vil tro at vi var en 6-8 nye, 3 fra intro-gruppen, min veninde Henriette og et par gamle medlemmer.

Efter lidt hyggesnak gik intro-gruppen, der den aften bestod af Ulla, Merete og Jørgen, i gang med at fortælle om SMil, betingelser for medlemskab, hvad der foregik, klubafgifter, grupper, arrangementer og så videre. Ikke mindst reglerne for diskretion, opførsel og sikkerhed blev pointeret. Vi blev derefter vist rundt i lokalerne og fik forklaret lidt om hvad de forskellige legeredskaber kunne bruges til, inden vi gik tilbage til sofabordet, så vi kunne få udleveret vores gæstekort.

Nu var klokken blevet 20:00 og medlemmerne begyndte at komme. Der blev snart fyldt pænt op, og snakken gik livligt. Jeg fik snakket med nogle stykker, dog mest med medlemmerne af intro-gruppen og selvfølgelig med Henriette.

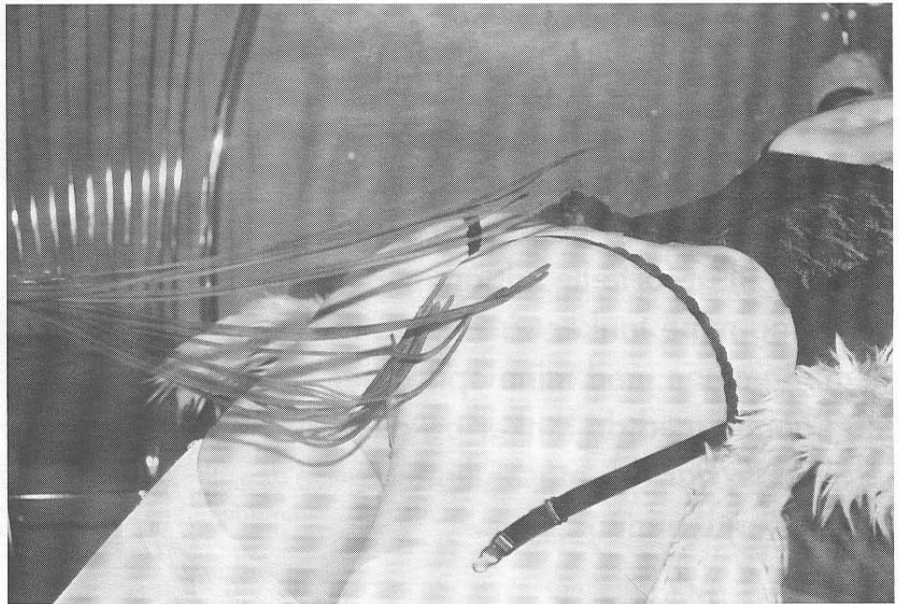

Kl. ca. 22:10 rejste Jørgen sig og meddelte at intro-aftenen var slut og bad de der ikke var medlemmer om at gå. Snart var vi bare medlemmerne til stede, ja jeg siger "vi", jeg havde allerede meldt mig ind, og det har jeg ikke siden fortrudt. Jeg mærkede nu en let ændring i stemningen i lokalet, der var ikke mere "gæster", vi var bare "os selv" nu.

Når jeg kiggede rundt på medlemmerne var der et par ting der slog (!) mig. Den første var, at her sad jeg sammen med en flok helt normale mennesker. Selvfølgelig var vi alle forskellige, men vi var ikke nogle "mærkelige outsiders". En anden ting var at nok var der nogle der var specielt klædt på, men de fleste kunne uden problemer have spadseret ned af strøget i deres valgte påklædning. Samtaleemnerne var også ganske "normale", der blev selvfølgelig snakket om S/M, men i høj grad også om alt muligt andet.

På denne første aften i SMil så jeg ikke noget til nogen s/m aktivitet. Der var nok nogen der forsvandt ind i spank2 og lukkede døren, men ud over dette skete der ikke noget fysisk. Snakken gik livligt, og der var en fri stemning, der er vanskelig at beskrive. Der var en åbenhed og accept i bredeste forstand, der gjorde, at jeg følte mig velkommen og gav mig "lov" til at snakke med hvem som helst uden at være bange for at blive afvist, jeg var allerede første aften medlem af "familien". At jeg var nyt medlem, mærkede jeg ikke meget til bortset fra, at der var mange nye navne og personer at forsøge at huske (jeg forsøger stadig, men det er en helt anden historie).

Da vi hen mod midnat brød op, havde jeg haft en helt igennem dejlig aften, og jeg havde allerede bestemt mig for at komme så meget som muligt i tiden fremover.

Den første endefuld

Nu skulle den store prøve stå, nu skulle det vise sig, hvad jeg var lavet af. Kunne jeg stå for mosten eller ville jeg løbe skrigen bort?

Nok havde jeg altid fantaseret om at være slave og om at få pisk, men jeg havde aldrig prøvet det i virkeligheden, så jeg vidste hverken hvor ondt det gjorde, eller hvordan det føltes inderst inde. Jeg havde derfor spurgt min gode veninde Henriette, om hun kunne være S for mig denne første gang, så blev det i hvert fald inden for "familien", hvis jeg skulle dumme mig. Hun havde heldigvis sagt ja, og nu sad vi altså her og hyggede os ved sofabordet.

Pludselig vender Henriette sig om mod mig og forlanger at få udleveret mine håndjern og nøglerne. Jeg rækker dem til hende og rækker hænderne frem.

"Om på ryggen, kom nu lidt kvikt".

Jeg gør som forlangt, og et øjeblik efter sidder jeg og venter med hænderne lænket på ryggen og med ryggen til baren, hvor Henriette står og udvælger, hvad hun skal bruge. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg havde sommerfugle i maven. Nu skulle det ske, kunne jeg? Gjorde det godt? Mange tanker gik igennem mit hoved i den tid, jeg sad og ventede.

"Kom, så går vi".

Ventetiden var ovre, sandhedens time nærmede sig.

Jeg rejste mig, og vi gik ind i spank2 og døren blev låst. Min første gang pisk skulle ske for lukkede døre, hvis nu ....

Jeg fik manchetter på håndled og

ankler og blev anbragt mellem pillerne i midten af rummet. Først blev min venstre manchete gjort fast til et solidt øje i den ene stolpe og derefter den anden i den anden stolpe. Nu stod jeg godt og solidt anbragt med hænderne over hovedhøjde og kunne ikke gøre andet.

Det næste der skete var, at lynlåsen på min nederdel gled ned og derefter forsvandt den. Nu stod jeg klar iført sort korselet med strømpeholdere, hvide strømper, højhælede sko og en lille G-streng der absolut intet gjorde for at dække min bagdel.

Nu kunne vi komme i gang, men nej. Jeg skulle ikke have lov til at spjætte for meget med benene, de blev spredt og anklerne gjort fast til hver sin stolpe. Så var jeg klar.

Hvilke piske der blev brugt hvornår, er jeg ikke sikker på, dels kendte jeg ikke så meget til de forskellige beteg-

nelser dengang, og dels fik jeg hurtigt andet at tænke på, men jeg ved at der på et eller andet tidspunkt i forløbet blev brugt tawse, nihalet kat, ridepisk og spanskrør. Hvis der var andre, husker jeg det ikke.

Henriette begyndte at varme mig op stille og roligt. Selvfølgelig gjorde det av, men ikke så meget som jeg havde frygtet.

Efterhånden blev jeg pænt lyserød og varm bagi. Det var en dejlig følelse. Efter et stykke tid fik jeg en underlig fornemmelse i maven, jeg ved ikke hvorfor, jeg har ikke haft den siden, men jeg måtte bede om en pause (helt ærligt blev jeg rigtig bange for at jeg ikke kunne klare mere, og nu gik det lige så godt). Jeg fik løsnet armene og fik et minuts tid eller to til at sunde mig. Heldigvis var det nok for min mave, den holdt op med at brokke sig, så jeg blev spændt fast

igen og seancen fortsatte. Hvor længe jeg stod der, og hvor mange slag jeg fik, ved jeg ikke.

Henriette slog hårdere og hårdere og med hårdere piske, men smeren blev ved med at være indenfor, hvad jeg kunne klare, og det blev ved med at være dejligt.

Nu skulle der ske noget andet. Hænderne blev løsnet fra stolperne igen.

"Buk dig ned, hænderne på gulvet, strakte ben, enden i vejret".

Jeg må helt klart i gang med nogle smidighedsøvelser, jeg klarede ikke helt at nå ned med strakte knæ. Så faldt slagene igen, denne gang på en fast udspændt bagdel. Var det nu værre eller bedre end at stå oprejst? Jeg ved det faktisk ikke. Det var mere anstrengende, for jeg skulle koncen-

trere mig om at holde balancen, så der var ingen chance for at slappe af ind imellem slagene, så på en måde kan man sige, at det var værre, men jeg husker ikke at det gjorde specielt ondt.

Et stykke tid med det og jeg fik lov til at rejse mig op og få løsnet fødderne. Nu følte jeg næsten, at min bagdel kunne bruges som strålevarmer. Var det ovre nu? Nej heldigvis ikke, jeg skulle bare flyttes.

"Gå over til sofaen i hjørnet og læg dig på maven".

Mine hænder blev tøjret til krogen i hjørnet, og mine ben blev spredt og bundet fast med noget reb. Nu lå jeg solidt anbragt men ikke særlig behageligt. Der gik dog ikke ret lang tid, før jeg fik andet at tænke på, for nu gik Henriette i gang igen.

Hvor længe jeg lå der, hvor mange slag jeg fik og med hvad, ved jeg ikke, men jeg nød hvert minut.

Til slut lagde hun piskene til side, løsnede mig og hjalp mig op.

"Nu må jeg hellere stoppe, ellers er jeg bange for, at der går hul".

Selvom det sved var jeg faktisk ked af, at vi "allerede" sluttede nu, jeg var parat til at fortsætte længe endnu.

Jeg hjalp med at rydde op og fik nederdelen på, håndjernene blev sat på bag på ryggen, og vi gik ind til baren, hvor jeg fik besked på at sætte mig op på barstolen (AV). Jeg fik serveret en sodavand med sugerør, hvordan ellers, jeg havde stadigvæk hænderne på ryggen.

På et tidspunkt var der nogle, der

ønskede at se resultatet, og så måtte jeg pænt vende mig om og løfte nederdelen op, mens resultatet blev diskuteret. Hvor var det dejligt, jeg tror, jeg også er ekshibitionist.

Efter en tid fik jeg hænderne fri, og vi satte os ned og snakkede med de andre. Jeg havde det helt fantastisk. Jeg havde prøvet noget af det, jeg havde drømt om, og det var bare dejligt. Nu var jeg klar til at gå videre med andre S'ere, i åbent eller lukket område, jeg kunne næsten ikke vente.

Efter jeg kom hjem, og så mig selv i spejlet, måtte jeg bare tage et billede. Den bagdel og den oplevelse måtte simpelthen foreviges. Mærkerne holdt i 14 dage, billederne og minderne forhåbentlig i mange år. ■

